

ЗАКОН за българското гражданство

Обн. - ДВ, бр. 136 от 18.11.1998 г.; в сила от 19.02.1999 г.; изм. и доп., бр. 41 от 24.04.2001 г.; доп., бр. 54 от 31.05.2002 г.; в сила от 01.12.2002 г.; изм. и доп., бр. 52 от 29.06.2007 г.; доп., бр. 109 от 20.12.2007 г., в сила от 01.01.2008 г.; изм., бр. 74 от 15.09.2009 г., в сила от 15.09.2009 г.; изм., бр. 82 от 16.10.2009 г.; изм. и доп., бр. 33 от 30.04.2010 г.; доп., бр. 11 от 07.02.2012 г.; доп., бр. 21 от 13.03.2012 г.; изм. и доп., бр. 16 от 19.02.2013 г.; изм., бр. 66 от 26.07.2013 г., в сила от 26.07.2013 г.; изм., бр. 68 от 02.08.2013 г., в сила от 02.08.2013 г.; изм. и доп., бр. 108 от 17.12.2013 г.; изм., бр. 98 от 28.11.2014 г., в сила от 28.11.2014 г.; изм., бр. 14 от 20.02.2015 г.; изм., бр. 22 от 24.03.2015 г., в сила от 24.03.2015 г.; изм. и доп., бр. 103 от 27.12.2016 г.; доп., бр. 77 от 18.09.2018 г., в сила от 01.01.2019 г.; изм. и доп., бр. 21 от 12.03.2021 г.; изм., бр. 22 от 18.03.2022 г., в сила от 18.03.2022 г.; изм., бр. 26 от 01.04.2022 г.

Глава първа ОБЩИ РАЗПОРЕДБИ

Чл. 1. Този закон определя условията и реда за придобиване, загубване и възстановяване на българското гражданство.

Чл. 2. Българското гражданство се урежда от Конституцията на Република България, от закона и от международните договори, които са в сила при настъпването на фактите или събитията, свързани с гражданството.

Чл. 3. Български гражданин, който е и гражданин на друга държава, се смята само за български гражданин при прилагането на българското законодателство, освен ако в закон е предвидено друго.

Чл. 4. Гражданство не може да се установява по съдебен ред.

Чл. 5. Сключването или разтрогването на брака между български гражданин и чужд гражданин или промяната на гражданството на единия от съпрузите по време на брака не променя по право гражданството на другия съпруг.

Чл. 6. Осиновяването не променя гражданството на осиновения.

Чл. 7. (1) Никой не може да бъде лишен от българско гражданство освен в случаите, изрично предвидени в този закон.

(2) Всеки има право на избор на гражданство.

Глава втора ПРИДОБИВАНЕ НА БЪЛГАРСКО ГРАЖДАНСТВО Раздел I

Придобиване на българско гражданство по произход

Чл. 8. Български гражданин по произход е всеки, на когото поне единият родител е български гражданин.

Чл. 9. Български гражданин по произход е и всяко лице, което е припознато от български гражданин или чийто произход от български гражданин е установен със съдебно решение.

Раздел II

Придобиване на българско гражданство по месторождение

Чл. 10. Български гражданин по месторождение е всяко лице, родено на територията на Република България, ако не придобива друго гражданство по произход.

Чл. 11. Смята се, че е родено на територията на Република България дете, намерено на тази територия, чиито родители са неизвестни.

Раздел III

Придобиване на българско гражданство по натурализация

Чл. 12. (Изм. и доп. - ДВ, бр. 41 от 2001 г.; изм., бр. 74 от 2009 г., в сила от 15.09.2009 г.; доп., бр. 21 от 2012 г.; изм., бр. 68 от 2013 г., в сила от 02.08.2013 г.;

изм. и доп., бр. 108 от 2013 г.) (1) (Предишен текст на чл. 12 - ДВ, бр. 108 от 2013 г.) Лице, което не е български гражданин, може да придобие българско гражданство, ако към датата на подаване на молбата за натурализация:

1. е пълнолетно;

2. (доп. - ДВ, бр. 21 от 2012 г.) преди не по-малко от 5 години е получило разрешение за постоянно или дългосрочно пребиваване в Република България;

3. не е осъждано за умишлено престъпление от общ характер от български съд и срещу него няма образувано наказателно производство за такова престъпление, освен ако е реабилитирано;

4. (изм. - ДВ, бр. 41 от 2001 г.) има доход или занятие, което му дава възможност да се издържа в Република България;

5. (изм. и доп. - ДВ, бр. 41 от 2001 г.; изм., бр. 74 от 2009 г., в сила от 15.09.2009 г.; изм., бр. 68 от 2013 г., в сила от 02.08.2013 г.) владее български език, което се установява по ред, определен с наредба на министъра на образованието и науката, и

6. (нова - ДВ, бр. 41 от 2001 г.) е освободено от досегашното си гражданство или ще бъде освободено от него към момента на придобиване на българско гражданство.

(2) (Нова - ДВ, бр. 108 от 2013 г.) Не се изисква освобождаване от досегашното им гражданство за:

1. лица - съпрузи на български граждани;

2. граждани на държава - членка на Европейския съюз, на държава - страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство, или на Конфедерация Швейцария;

3. граждани на държави, с които Република България има сключени договори, с които се установява взаимност.

Чл. 12а. (Нов - ДВ, бр. 16 от 2013 г.; изм., бр. 108 от 2013 г.; изм. и доп., бр. 21 от 2021 г.; отм., бр. 26 от 2022 г.).

Чл. 13. (Изм. и доп. - ДВ, бр. 41 от 2001 г.; доп., бр. 21 от 2012 г.; изм., бр. 108 от 2013 г.) Лице, което не е български гражданин, отговаря на условията по чл. 12, ал. 1, т. 1, 3, 4, 5 и 6 и преди не по-малко от 3 години към датата на подаване на молбата за натурализация е получило разрешение за постоянно или дългосрочно пребиваване в Република България, може да придобие българско гражданство, ако отговаря и на едно от следните изисквания:

1. не по-малко от 3 години има и продължава да е в законно сключен брак с български гражданин;

2. (отм. - ДВ, бр. 41 от 2001 г.);

3. родено е в Република България;

4. (доп. - ДВ, бр. 21 от 2012 г.) разрешението за постоянно или дългосрочно пребиваване е получено преди да навърши пълнолетие;

5. (отм. - ДВ, бр. 41 от 2001 г.).

Чл. 13а. (Нов - ДВ, бр. 41 от 2001 г., доп., бр. 54 от 2002 г., в сила от 01.12.2002 г., изм. и доп., бр. 52 от 2007 г.; изм., бр. 108 от 2013 г.) (1) (Предишен текст на чл. 13а - ДВ, бр. 52 от 2007 г.; изм., бр. 108 от 2013 г.) Лице, получило статут на бежанец или убежище преди не по-малко от три години към датата на подаване на молбата за натурализация, може да придобие българско гражданство, ако отговаря на условията по чл. 12, ал. 1, т. 1, 3, 4 и 5.

(2) (Нова - ДВ, бр. 52 от 2007 г.; изм., бр. 108 от 2013 г.) Лице, получило хуманитарен статут преди не по-малко от пет години към датата на подаване на молбата за натурализация, може да придобие българско гражданство, ако отговаря на условията по чл. 12, ал. 1, т. 1, 3, 4 и 5.

Чл. 14. (Изм. - ДВ, бр. 41 от 2001 г.; доп., бр. 21 от 2012 г.; изм., бр. 108 от 2013 г.) Лице без гражданство може да придобие българско гражданство, ако отговаря на условията по чл. 12, ал. 1, т. 1, 3, 4 и 5 и преди не по-малко от 3 години към датата на

подаване на молбата за натурализация има разрешение за постоянно или дългосрочно пребиваване в Република България.

Чл. 14а. (Нов - ДВ, бр. 16 от 2013 г.; изм., бр. 108 от 2013 г.; изм., бр. 14 от 2015 г.; изм., бр. 22 от 2015 г., в сила от 24.03.2015 г.; изм. и доп., бр. 21 от 2021 г.; отм., бр. 26 от 2022 г.)

Чл. 15. (Изм. - ДВ, бр. 41 от 2001 г.; изм. и доп., бр. 33 от 2010 г.; изм., бр. 108 от 2013 г.; изм., бр. 21 от 2021 г.) (1) (Предишен текст на чл.15 - ДВ, бр. 33 от 2010 г.; изм., бр. 108 от 2013 г.) Лице, което не е български гражданин, може да придобие българско гражданство по натурализация, без да са налице условията по чл. 12, ал. 1, т. 2, 4, 5 и 6, ако отговаря на едно от следните изисквания:

1. е от български произход;

2. (изм. и доп. - ДВ, бр. 41 от 2001 г.) осиновен е от български гражданин при условията на пълно осиновяване;

3. (нова - ДВ, бр. 41 от 2001 г.) единият му родител е български гражданин или е починал като български гражданин.

(2) (Нова - ДВ, бр. 33 от 2010 г.; изм., бр. 21 от 2021 г.) В производството за придобиване на българско гражданство по натурализация по ал. 1, т. 1 с молбата се представят официални документи, издадени от български или чуждестранни органи, с които молителят удостоверява, че има родствена връзка с поне едно лице - негов възходящ до трета степен включително, което е от български произход. Документите трябва да съдържат информация за имената на възходящия и родствената му връзка с молителя.

(3) (Нова - ДВ, бр. 33 от 2010 г.; отм., бр. 21 от 2021 г.) .

Чл. 16. Лице, което не е български гражданин, може да придобие българско гражданство, без да са налице условията по чл. 12, ако Република България има интерес от натурализацията му или ако лицето има особени заслуги към Република България в обществената и икономическата сфера, в областта на науката, технологията, културата или спорта.

Чл. 17. Децата до 14-годишна възраст придобиват българско гражданство, ако родителите им или преживелият от тях приемат българско гражданство или ако само един от родителите им стори това, в случай че другият е български гражданин. При същите условия децата от 14- до 18-годишна възраст придобиват българско гражданство, ако поискат това.

Чл. 18. (1) Деца до 14-годишна възраст, на които само единият от родителите е български гражданин, в случай че нямат българско гражданство, могат да станат български граждани, без да са налице условията по чл. 12, ако двамата родители или преживелият от тях дадат писмено съгласие за това. Не се изисква съгласието на родител, който е лишен от родителски права. При същите условия могат да придобият българско гражданство и децата от 14 до 18 години, ако поискат това.

(2) (Доп. - ДВ, бр. 41 от 2001 г.) При условията на ал. 1 могат да придобият българско гражданство и лица, осиновени от български гражданин при условията на пълно осиновяване.

Чл. 19. Молбата на лице, което отговаря на условията за придобиване на българско гражданство по натурализация, се отхвърля, ако с оглед на поведението му съществуват сериозни причини да се смята, че молителят представлява заплаха за обществения ред, обществения морал, общественото здраве или за националната сигурност.

Глава трета

ЗАГУБВАНЕ НА БЪЛГАРСКО ГРАЖДАНСТВО

Раздел I

Освобождаване от българско гражданство

Чл. 20. Български гражданин, който постоянно живее в чужбина, може да поиска освобождаване от българско гражданство, ако е придобил чуждо гражданство или ако има данни за открита процедура за придобиване на чуждо гражданство.

Чл. 21. (1) Освобождаването на родителите от българско гражданство освобождава от българско гражданство и ненавършилите 14-годишна възраст техни деца само ако е направено искане и за тях. За освобождаване на децата от 14- до 18-годишна възраст се изисква и тяхното съгласие.

(2) Когато само единият от родителите е подал молба за освобождаване от българско гражданство, децата могат да бъдат освободени при условията на ал. 1 само ако и другият родител е дал съгласието си. Съгласието на родителя не се изисква, когато той е лишен от родителски права.

Раздел II

Отмяна на натурализацията

Чл. 22. (Доп. - ДВ, бр. 11 от 2012 г.; изм. и доп., бр. 16 от 2013 г.; изм., бр. 103 от 2016 г.; изм. и доп., бр. 21 от 2021 г.; изм., бр. 26 от 2022 г.) (1) Натурализация, въз основа на която е придобито българско гражданство, може да бъде отменена, ако лицето:

1. си е послужило с данни или факти, станали основание за придобиване на българско гражданство, за които е установено по съдебен ред, че са неверни, и/или

2. (доп. - ДВ, бр. 16 от 2013 г.) е укрило данни или факти, които, ако са били известни, биха били основание за отказ за придобиване на българско гражданство и/или

3. (нова - ДВ, бр. 21 от 2021 г.; изм., бр. 26 от 2022 г.) не е уведомило за настъпила промяна по чл. 32а.

4. (нова - ДВ, бр. 16 от 2013 г.; предишна т. 3, доп., бр. 21 от 2021 г.; отм., бр. 26 от 2022 г.).

(2) (Доп. - ДВ, бр. 11 от 2012 г.; изм., бр. 103 от 2016 г.; доп., бр. 21 от 2021 г.) Отмяната на натурализацията е допустима само до изтичане на 10 години от придобиване на българското гражданство освен в случаите, когато данните и фактите по ал. 1, т. 1 и 2 или промяната по т. 3 се отнасят до участие на лицето в тероризъм, и при условие че лицето не остава без гражданство.

Чл. 23. Отмяната на натурализацията на единия съпруг не отменя натурализацията на другия съпруг и на децата, освен ако те са получили българското гражданство въз основа на същите неверни или укрити данни или факти.

Раздел III

Лишаване от българско гражданство

Чл. 24. Лице, което е придобило българско гражданство по натурализация, може да бъде лишено от него, ако е осъдено с влязла в сила присъда за тежко престъпление против републиката, при условие че се намира в чужбина и не остава без гражданство.

Чл. 25. Лишаването от гражданство на единия съпруг не променя гражданството на другия съпруг и на децата.

Глава четвърта

ВЪЗСТАНОВЯВАНЕ НА БЪЛГАРСКО ГРАЖДАНСТВО

Чл. 26. (Доп. - ДВ, бр. 21 от 2012 г.) (1) Гражданството на лице, освободено от българско гражданство, може да бъде възстановено по негова молба, ако:

1. не е осъждано с влязла в сила присъда за умишлено престъпление в държавата, в която живее, или в Република България, и

2. не представлява заплаха за обществения ред, обществения морал, общественото здраве или за националната сигурност;

3. (нова - ДВ, бр. 41 от 2001 г.; доп., бр. 21 от 2012 г.) преди не по-малко от 3 години към датата на подаване на молбата за възстановяване има разрешение за постоянно или дългосрочно пребиваване в Република България.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 41 от 2001 г.) Гражданството на лицата от български произход може да бъде възстановено при условията на ал. 1, т. 1 и 2.

Чл. 27. Гражданството на лице, лишено от българско гражданство, може да бъде възстановено, ако се установи, че не е имало основание за лишаване или ако основанието е загубило своето значение.

Чл. 28. (1) При възстановяване на българското гражданство на родителите български граждани стават и децата им, ненавършили 14-годишна възраст. Децата от 14- до 18-годишна възраст стават български граждани, ако и те са поискали това.

(2) Когато възстановяването се иска само от единия родител, децата могат да придобият българско гражданство при условията на ал. 1 само ако и другият родител е дал съгласието си. Съгласието на родителя не се изисква, когато той е лишен от родителски права.

Глава пета

ПРОИЗВОДСТВО ВЪВ ВРЪЗКА С БЪЛГАРСКОТО ГРАЖДАНСТВО

Чл. 29. (Изм. изцяло - ДВ, бр. 33 от 2010 г.; доп., бр. 21 от 2021 г.) (1) Придобиване на българско гражданство по натурализация, освобождаване от българско гражданство и възстановяване на българско гражданство се извършва по молба на заинтересуваното лице, подадена лично в Министерството на правосъдието или в дипломатическото или консулското представителство на Република България. Дипломатическото или консулското представителство на Република България задължително дава мотивирано становище по молбата.

(2) За малолетните молбата се подава от техните родители или настойници, а за непълнолетните тя се приподписва от родителите или от попечителите им. Не се изисква съгласието на родител, който е лишен от родителски права.

(3) При подаването на документите с молителя се провежда интервю. За малолетните интервю се провежда с техните родители или настойници. При провеждане на интервю с непълнолетни те се придружават от родителите или попечителите им.

(4) (Нова - ДВ, бр. 21 от 2021 г.) Когато е необходимо да се изяснят факти и обстоятелства по представените с молбата документи по чл. 15, ал. 2, министърът на правосъдието може да изиска от молителя да представи допълнителни документи в 14-дневен срок от уведомяването му или да възложи на Консултативния съвет при Държавната агенция за българите в чужбина да установи дали молителят има български произход.

(5) (Нова - ДВ, бр. 21 от 2021 г.) Когато с молбата за придобиване на българско гражданство по натурализация по чл. 15, ал. 1, т. 1 не се представят документите по чл. 15, ал. 2, производството се прекратява.

(6) (Нова - ДВ, бр. 21 от 2021 г.) Консултативният съвет се произнася с мотивирано положително или отрицателно становище в двумесечен срок от възлагането, като взема предвид дали молителят ползва български език, самоопределя ли се като лице от български произход, както и дали за него е налице поне едно от следните обстоятелства:

1. част е от българска общност или българско малцинство в друга държава;
2. произхожда от населено място, което е било част от българската държава в миналото или Българската екзархия;
3. има възходящи, които са носители на българската традиционна фамилна именна система.

(7) (Нова - ДВ, бр. 21 от 2021 г.) Устройството, организацията и дейността на Консултативния съвет при Държавната агенция за българите в чужбина се определят с правилник, приет от Министерския съвет.

Чл. 30. (Изм. и доп. - ДВ, бр. 21 от 2021 г.) (1) (Предишен текст на чл. 30 - ДВ, бр. 21 от 2021 г.) Предложение за придобиване на българско гражданство по чл. 16 се прави от министъра, отговарящ за съответната област, в която Република България има интерес от натурализацията на лицето или в която то има особени заслуги. Лицето, което ще придобива българско гражданство, трябва да е дало предварително писмено съгласие за това.

(2) (Нова - ДВ, бр. 21 от 2021 г.) Предложението по ал. 1 се мотивира и в него се посочва конкретният интерес на Република България от натурализацията на лицето или конкретният му принос в съответната област, в която лицето има особени заслуги.

Чл. 31. (1) Предложение за отмяна на натурализация или за лишаване от българско гражданство се прави от главния прокурор.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 41 от 2001 г.) Ако са налице условията по чл. 22 или 24, министърът на правосъдието може и сам да направи предложение за отмяна на натурализация или за лишаване от българско гражданство.

Чл. 32. (Изм. - ДВ, бр. 33 от 2010 г.) (1) (Изм. - ДВ, бр. 41 от 2001 г.) Молбата и предложенията по чл. 29, 30 и чл. 31, ал. 1 се отправят до министъра на правосъдието.

(2) (Отм. - ДВ, бр. 33 от 2010 г.).

(3) Молбата и документите, които се прилагат към нея, трябва да бъдат написани на български език.

Чл. 32а. (Нов - ДВ, бр. 21 от 2021 г.; изм., бр. 26 от 2022 г.) (1) Лицето по чл. 29, ал. 1 е длъжно в едномесечен срок от настъпването на промяната във фактите и обстоятелствата, които са свързани с придобиване на българско гражданство по натурализация, освобождаване от българско гражданство или възстановяване на българско гражданство, да уведоми Министерството на правосъдието и да представи документите, доказващи промяната.

(2) (Отм. - ДВ, бр. 26 от 2022 г.).

Чл. 33. (Изм. - ДВ, бр. 33 от 2010 г.; изм. и доп., бр. 21 от 2021 г.; изм., бр. 26 от 2022 г.) (1) (Изм. - ДВ, бр. 41 от 2001 г.; доп., бр. 109 от 2007 г., в сила от 01.01.2008 г.; изм., бр. 33 от 2010 г.; изм., бр. 21 от 2021 г.) При Министерството на правосъдието има Съвет по гражданството, който се състои от председател - заместник-министър на правосъдието, и членове - по един представител на Министерството на правосъдието, Министерството на външните работи, Министерството на вътрешните работи, Министерството на регионалното развитие и благоустройството, Министерството на труда и социалната политика, на Министерството на здравеопазването, Министерството на иновациите и растежа, Държавна агенция „Национална сигурност“, Държавна агенция за българите в чужбина и Държавна агенция за бежанците.

(2) На заседанията на Съвета по гражданството може да присъства представител на Президента на Република България.

(3) (Доп. - ДВ, бр. 109 от 2007 г., в сила от 01.01.2008 г.; изм., бр. 33 от 2010 г.) Съветът по гражданството дава мнение по молбите и предложенията, свързани с българското гражданство след писмени становища на Министерството на вътрешните работи и на Държавна агенция "Национална сигурност".

(4) (Нова - ДВ, бр. 21 от 2021 г.; изм., бр. 26 от 2022 г.) Когато е необходимо да се изяснят факти и обстоятелства, свързани с представените доказателства по молбите и предложенията или с обстоятелствата по чл. 19, Съветът по гражданството може да изиска от молителите да представят допълнителни документи или да възложи на представителя на съответната институция по ал. 1 да извърши проверка. Срокът за представяне на документите и за извършване на проверката е три месеца, а в случаите по чл. 16 - един месец. В този случай сроковете по чл. 35, ал. 1 спират да текат.

(5) (Изм. - ДВ, бр. 41 от 2001 г.; предишна ал. 4, бр. 21 от 2021 г.) Министърът на правосъдието определя поименния състав на Съвета по гражданството по предложение на ръководителите на съответните ведомства по ал. 1 и издава правилник за дейността му.

Чл. 34. (Изм. - ДВ, бр. 41 от 2001 г.) Министърът на правосъдието въз основа на мнението на Съвета по гражданството прави предложение до Президента на Република България за издаване на указ или за отказ за издаване на указ за придобиване, възстановяване, освобождаване или лишаване от българско гражданство, както и за отмяна на натурализация.

Чл. 35. (Изм. - ДВ, бр. 41 от 2001 г.; изм. изцяло, бр. 33 от 2010 г.; изм. и доп., бр. 16 от 2013 г.; доп., бр. 103 от 2016 г.; доп., бр. 77 от 2018 г., в сила от 01.01.2019 г.; изм. и доп., бр. 21 от 2021 г.; изм., бр. 26 от 2022 г.) (1) Министърът на правосъдието прави предложение за издаване на указа по чл. 34 в срок до:

1. (изм. - ДВ, бр. 21 от 2021 г.) дванадесет месеца - по молбите за придобиване на българско гражданство по натурализация;

2. (изм. - ДВ, бр. 21 от 2021 г.) девет месеца - по молбите на лица от български произход за придобиване на българско гражданство по натурализация;

3. шест месеца - по молбите за възстановяване на българско гражданство;

4. шест месеца - по молбите за освобождаване от българско гражданство;

5. (нова, бр. 16 от 2013 г.; отм., бр. 26 от 2022 г.);

6. (предишна т. 5, - ДВ, бр. 16 от 2013 г.) три месеца - по предложенията за придобиване на българско гражданство по чл. 16, както и за отмяна на натурализация или за лишаване от българско гражданство.

7. (нова - ДВ, бр. 103 от 2016 г.) един месец - по предложенията за отмяна на натурализацията или за лишаване от българско гражданство, когато данните и фактите по чл. 22, ал. 1, т. 1 и 2 се отнасят до участие на лицето в тероризъм или влязлата в сила присъда е за престъпления по чл. 108а, ал. 1 - 4, ал. 6 и 7, чл. 109, ал. 3, чл. 110, ал. 1, предложение шесто и по чл. 110, ал. 2 от Наказателния кодекс.

(2) Сроковете по ал. 1 текат от постъпването на молбата или предложението в Министерството на правосъдието, съответно от датата на отстраняване на нередовностите.

(3) Становищата на Министерството на вътрешните работи и на Държавна агенция „Национална сигурност“ постъпват в Министерството на правосъдието:

1. (изм. - ДВ, бр. 21 от 2021 г.) по ал. 1, т. 1 - в срок не по-късно от три месеца преди изтичането на срока - за Министерството на вътрешните работи, съответно три месеца преди изтичането на срока - за Държавна агенция „Национална сигурност“;

2. (изм. - ДВ, бр. 21 от 2021 г.) по ал. 1, т. 2 - в срок не по-късно от три месеца преди изтичането на срока - за Министерството на вътрешните работи, съответно три месеца преди изтичането на срока - за Държавна агенция „Национална сигурност“;

3. по ал. 1, т. 3 - в срок не по-късно от четири месеца преди изтичането на срока - за Министерството на вътрешните работи, съответно два месеца преди изтичането на срока - за Държавна агенция „Национална сигурност“;

4. (нова - ДВ, бр. 16 от 2013 г.) по ал. 1, т. 5 - в срок не по-късно от 4 месеца преди изтичането на срока - за Министерството на вътрешните работи, съответно два месеца преди изтичането на срока - за Държавна агенция „Национална сигурност“;

5. (предишна т. 4, изм., бр. 16 от 2013 г.) по ал. 1, т. 6 - в срок не по-късно от два месеца преди изтичането на срока - за Министерството на вътрешните работи, съответно един месец преди изтичането на срока - за Държавна агенция „Национална сигурност“.

6. (нова - ДВ, бр. 103 от 2016 г.) по ал. 1, т. 7 - не по-късно от 20 дни преди изтичането на срока - за Министерството на вътрешните работи, съответно 10 дни преди изтичането на срока - за Държавна агенция „Национална сигурност“.

(4) (Нова - ДВ, бр. 21 от 2021 г.) Министерството на вътрешните работи и Държавна агенция „Национална сигурност“ представят актуализирани становища в Министерството на правосъдието най-късно в деня на заседанието на Съвета по гражданството, когато след изразяване на първоначалните им писмени становища е настъпила промяна във фактите и обстоятелствата.

(5) (Нова - ДВ, бр. 77 от 2018 г., в сила от 01.01.2019 г.; предишна ал. 4, бр. 21 от 2021 г.) Непроизнасянето на министъра на правосъдието в сроковете по ал. 1 и прекратяването на производството пред него подлежи на обжалване пред Административния съд - София област по реда на Административнопроцесуалния кодекс. Съдът проверява само движението на производството и се произнася с определение, което е окончателно.

Чл. 36. Придобиването на българско гражданство по натурализация, възстановяването на българско гражданство, освобождаването и лишаването от гражданство и отмяната на натурализация се извършват с указ на Президента на Република България. Указът влиза в сила от деня на издаването му.

Чл. 37. (Изм. - ДВ, бр. 82 от 2009 г.; изм. и доп., бр. 33 от 2010 г.) (1) (Изм. - ДВ, бр. 41 от 2001 г.) За промените в гражданството на лицата Министерството на правосъдието издава удостоверение.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 41 от 2001 г.; изм. и доп., бр. 33 от 2010 г.) След получаване на указа по чл. 36 Министерството на правосъдието уведомява:

1. (нова - ДВ, бр. 33 от 2010 г.) общините или кметствата, където се съхранява актът за раждане на лицето - за вписване на промените в гражданството в регистъра за гражданско състояние;

2. (предишна т.1, изм. - ДВ, бр. 33 от 2010 г.) общините или кметствата, където е постоянният адрес на лицето - за вписване на промените в гражданството в регистъра на населението;

3. (изм. - ДВ, бр. 82 от 2009 г.; предишна т. 2, бр. 33 от 2010 г.) Министерството на вътрешните работи и Министерството на външните работи - за издаване или изземване на български лични документи.

Чл. 38. (Изм. - ДВ, бр. 41 от 2001 г.) В Министерството на правосъдието се водят:

1. дневник за молбите и предложенията за придобиване на българско гражданство, за отмяна на натурализация, за възстановяване, за освобождаване и за лишаване от българско гражданство;

2. регистър на лицата, придобили българско гражданство по натурализация;

3. регистър на лицата, загубили българско гражданство;

4. регистър на лицата с възстановено българско гражданство.

Чл. 38а. (Нов - ДВ, бр. 21 от 2021 г.) Държавната агенция за българите в чужбина създава и води електронен регистър с данни на лицата, за които Консултативният съвет е установявал български произход. Редът за воденето, съхранението и достъпа до регистъра се определя с наредба на Министерския съвет.

Чл. 39. (Изм. - ДВ, бр. 41 от 2001 г.; изм. и доп., бр. 21 от 2021 г.) (1) (Изм. - ДВ, бр. 41 от 2001 г.; изм. и доп., бр. 21 от 2021 г.) По заявление на заинтересуваното лице Министерството на правосъдието издава удостоверение за гражданство, в което се посочва дали лицето е или не е български гражданин съгласно регистрите, които се водят в министерството. Удостоверението се издава в 30-дневен срок от постъпването на документите в Министерството на правосъдието.

(2) Удостоверението по ал. 1 има срок на валидност 1 година от издаването му.

Чл. 40. (1) Информация за гражданството на лицата могат да искат:

1. лицето, данни за гражданството на което се съхраняват, а след смъртта му - неговите наследници;

2. органите на съдебната власт, министерствата и органите на местното самоуправление и местната администрация в рамките на тяхната компетентност и в случаите, определени със закон.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 41 от 2001 г.) Министърът на правосъдието осигурява опазването и съхраняването на документите, свързани с гражданството.

Чл. 41. (Изм. - ДВ, бр. 41 от 2001 г.; изм. и доп., бр. 33 от 2010 г.) (1) (предишен текст на чл.41 - ДВ, бр. 33 от 2010 г.) Ведомствата, общините и кметствата са длъжни да предоставят на Министерството на правосъдието при поискване данни или становища във връзка с производството по българското гражданство.

(2) (Нова - ДВ, бр. 33 от 2010 г.) Министерството на правосъдието има право на безплатен достъп до Национална база данни „Население“, поддържана от Министерството на регионалното развитие и благоустройството. Редът, начинът и обхватът на данните, до които се предоставя достъп, се определят със споразумение между Министерството на регионалното развитие и благоустройството и Министерството на правосъдието.

ДОПЪЛНИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

§ 1. При разногласие между родителите, както и при разногласие между непълнолетните и родителите или попечителите им в случаите по чл. 18, 21, 28 и 29 спорът се решава от районния съд, чието решение е окончателно.

§ 2. По смисъла на този закон:

1. "Лице от български произход" е лице, на което поне единият възходящ е българин.

2. "Лице, постоянно живеещо в чужбина" е лице, което живее извън Република България повече от девет месеца през всяка календарна година, освен ако пребиваването в чужбина е в изпълнение на държавна служба от лицето или съпруга му или е свързано само с обучение.

3. (нова - ДВ, бр. 41 от 2001 г.) Лицето се е освободило от досегашното си гражданство, когато:

1. е освободено по негова молба при условията и по реда на отечествения му закон;

2. губи своето гражданство по силата на натурализацията съгласно отечествения му закон.

ПРЕХОДНИ И ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

§ 3. С влизането в сила на този закон се възстановява българското гражданство на лица, които са лишени от българско гражданство по Закона за българското поданство от 1940 г. и по Закона за българското гражданство от 1948 г.

§ 4. (Изм. - ДВ, бр. 41 от 2001 г.) Възстановява се българското гражданство на български граждани, освободени от българско гражданство, без да са направили искане за това, и изселили се в страни, с които България не е сключила изселнически спогодби, ако в едногодишен срок от влизането в сила на този закон направят формално искане до министъра на правосъдието. Когато лицата живеят в чужбина, исканията могат да се правят чрез дипломатическите или консулските представителства на Република България.

§ 5. Молбите, подадени до влизането в сила на този закон, се разглеждат и решават при досегашните условия и по досегашния ред.

§ 5а. (Нов - ДВ, бр. 21 от 2021 г.) Граждани на Обединеното кралство Великобритания и Северна Ирландия, подали молби за придобиване на българско гражданство до 31 декември 2020 г., се ползват с правата на граждани на държава - членка на Европейския съюз, по чл. 12, ал. 2, т. 2.

§ 6. Този закон отменя Закона за българското гражданство (обн., ДВ, бр. 79 от 1968 г.; изм., бр. 36 от 1979 г., бр. 64 от 1986 г. и бр. 38 от 1989 г.).

§ 7. (1) (Изм. - ДВ, бр. 41 от 2001 г.) Министерът на правосъдието издава наредба за прилагането на глава пета.

(2) За извършваните действия и издаваните документи в производството във връзка с българското гражданство се събират такси в размери, определени с тарифа на Министерския съвет.

§ 8. (1) Този закон влиза в сила 3 месеца след обнародването му в "Държавен вестник".

(2) (Изм. - ДВ, бр. 41 от 2001 г.) В срока по ал. 1 министърът на правосъдието и министърът на образованието и науката издават актовете по прилагането на закона.

§ 9. (Изм. - ДВ, бр. 41 от 2001 г.) Изпълнението на закона се възлага на министъра на правосъдието.

Законът е приет от 38-то Народно събрание на 5 ноември 1998 г. и е подпечатан с официалния печат на Народното събрание.

Допълнителни разпоредби към ЗАКОН за изменение и допълнение на Закона за българското гражданство (ДВ, бр. 41 от 24.04.2001 г.)

§ 10. Навсякъде в закона думите "Министерството на правосъдието и правната евроинтеграция", "министърът на правосъдието и правната евроинтеграция", "министъра на правосъдието и правната евроинтеграция" и "заместник-министър на правосъдието и правната евроинтеграция" се заменят съответно с "Министерството на правосъдието", "министърът на правосъдието", "министъра на правосъдието" и "заместник-министър на правосъдието".

Преходни и заключителни разпоредби към ЗАКОН за убежището и бежанците (ДВ, бр. 54 от 31.05.2002 г.; в сила от 01.12.2002 г.)

§ 12. В чл. 13а от Закона за българското гражданство (обн., ДВ, бр. 136 от 1998 г.; изм., бр. 41 от 2001 г.) след думата "бежанец" се добавя "или убежище".

Преходни и заключителни разпоредби към ЗАКОН за изменение и допълнение на Закона за убежището и бежанците (ДВ, бр. 52 от 29.06.2007 г.)

§ 91. В Закона за българското гражданство (обн., ДВ, бр. 136 от 1998 г.; изм., бр. 41 от 2001 г., бр. 54 от 2002 г.) в чл. 13а се правят следните изменения и допълнения:

1. Досегашният текст става ал. 1.

2. Създава се ал. 2:

"(2) Лице, получило хуманитарен статут преди не по-малко от пет години към датата на подаване на молбата за натурализация, може да придобие българско гражданство, ако отговаря на условията по чл. 12, т. 1, 3, 4 и 5."

Преходни и заключителни разпоредби към ЗАКОН за Държавна агенция "Национална сигурност" (ДВ, бр. 109 от 20.12.2007 г., в сила от 01.01.2008 г.)

§ 32. В Закона за българското гражданство (обн., ДВ, бр. 136 от 1998 г.; изм., бр. 41 от 2001 г., бр. 54 от 2002 г., бр. 52 от 2007 г.) в чл. 33 се правят следните допълнения:

1. В ал. 1 след думите "здравеопазването и на" се добавя "Държавна агенция "Национална сигурност" и се поставя запетая.

2. В ал. 3 накрая се добавя "след писмено становище на Държавна агенция "Национална сигурност".

Преходни и заключителни разпоредби към ЗАКОН за изменение и допълнение на Закона за професионалното образование и обучение

(ДВ, бр. 74 от 15.09.2009 г., в сила от 15.09.2009 г.)

§ 13. В Закона за българското гражданство (обн., ДВ, бр. 136 от 1998 г.; изм., бр. 41 от 2001 г., бр. 54 от 2002 г., бр. 52 и 109 от 2007 г.) в чл. 12, т. 5 думите "министъра на образованието и науката" се заменят с "министъра на образованието, младежта и науката".

Преходни и заключителни разпоредби към ЗАКОН за изменение и допълнение на Закона за българските документи за самоличност

(ДВ, бр. 82 от 16.10.2009 г.)

§ 74. В Закона за българското гражданство (обн., ДВ, бр. 136 от 1998 г.; изм., бр. 41 от 2001 г., бр. 54 от 2002 г., бр. 52 и 109 от 2007 г., бр. 74 от 2009 г.) в чл. 37, ал. 2, т. 2 думите "български документи за самоличност" се заменят с "български лични документи".

Преходни и заключителни разпоредби към ЗАКОН за изменение и допълнение на Закона за българското гражданство

(ДВ, бр. 33 от 30.04.2010 г.)

§ 8. Молбите, подадени до влизането в сила на този закон, се разглеждат и решават при досегашните условия и ред в срок до две години от влизането в сила на този закон.

Заключителна разпоредба към Закона за ратифициране на Конвенцията за статута на лицата без гражданство, приета на 28 септември 1954 г. в Ню Йорк, и на Конвенцията за намаляване на случаите на лица без гражданство, приета на 30 август 1961 г. в Ню Йорк

(ДВ, бр. 11 от 2012 г.)

Параграф единствен. В Закона за българското гражданство (обн., ДВ, бр. 136 от 1998 г.; изм. и доп., бр. 41 от 2001 г., бр. 54 от 2002 г., бр. 52 и 109 от 2007 г., бр. 74 и 82 от 2009 г. и бр. 33 от 2010 г.) в чл. 22, ал. 2 след думата „гражданство“ се добавя „и при условие че лицето не остава без гражданство“.

Преходни и заключителни разпоредби към ЗАКОН за изменение и допълнение на Закона за влизането, пребиваването и напускането на Република България на гражданите на Европейския съюз и членовете на техните семейства

(ДВ, бр. 21 от 13.03.2012 г.)

§ 27. В Закона за българското гражданство (обн., ДВ, бр. 136 от 1998 г.; изм., бр. 41 от 2001 г., бр. 54 от 2002 г., бр. 52 и 109 от 2007 г., бр. 74 и 82 от 2009 г., бр. 33 от 2010 г. и бр. 11 от 2012 г.) се правят следните допълнения:

1. В чл. 12, т. 2 след думата „постоянно“ се добавя „или дългосрочно“.
2. В чл. 13 навсякъде след думата „постоянно“ се добавя „или дългосрочно“.
3. В чл. 14 след думата „постоянно“ се добавя „или дългосрочно“.
4. В чл. 26, ал. 1, т. 3 след думата „постоянно“ се добавя „или дългосрочно“.

**Преходни и заключителни разпоредби към ЗАКОН за
изменение и допълнение на Закона за насърчаване на
инвестициите
(ДВ, бр. 16 от 19.02.2013 г.)**

§ 33. В Закона за българското гражданство (обн., ДВ, бр. 136 от 1998 г.; изм., бр. 41 от 2001 г., бр. 54 от 2002 г., бр. 52 и 109 от 2007 г., бр. 74 и 82 от 2009 г., бр. 33 от 2010 и бр. 11 и 21 от 2012 г.) се правят следните изменения и допълнения:

1. Създава се чл. 12а:

„Чл. 12а. Лице, което е получило разрешение за постоянно пребиваване на основание чл. 25, ал. 1, т. 6 и 8, т. 13 - във връзка с чл. 25в, ал. 2, т. 2 или 3, и чл. 25, ал. 1, т. 16 от Закона за чужденците в Република България, може да придобие българско гражданство, ако отговаря на условията по чл. 12, т. 1, 2, 3 и 4.“

2. Създава се чл. 14а:

„Чл. 14а. (1) Лице, което не е български гражданин и отговаря на условията по чл. 12, т. 1 и 3, може да придобие българско гражданство по натурализация, ако:

1. преди не по-малко от една година е получило разрешение за постоянно пребиваване в Република България на основание чл. 25, ал. 1, т. 6 или 8 от Закона за чужденците в Република България и е вложило не по-малко от 1 млн. лв. в капитала на българско търговско дружество, което изпълнява приоритетен инвестиционен проект, сертифициран по реда на Закона за насърчаване на инвестициите;

2. преди не по-малко от една година е получило разрешение за постоянно пребиваване в Република България на основание чл. 25, ал. 1, т. 13 във връзка с чл. 25в, ал. 2, т. 1 от Закона за чужденците в Република България, през която извършените и въведени в експлоатация инвестиции са поддържани над минималния праг за издаване на сертификат за инвестиция клас А по реда на Закона за насърчаване на инвестициите, което се удостоверява от Министерството на икономиката, енергетиката и туризма.

(2) В случаите по ал. 1, т. 2 българското дружество не трябва да:

1. е обявено в несъстоятелност или в открито производство по несъстоятелност, или сключило извънсъдебно споразумение с кредиторите си по смисъла на чл. 740 от Търговския закон;

2. е в производство по ликвидация;

3. има парични задължения към държавата или към община по смисъла на чл. 162, ал. 2 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс, установени с влязъл в сила акт на компетентен орган, освен ако е допуснато разсрочване или отсрочване на задълженията;

4. има неизплатени трудови възнаграждения към работници и служители, установени с влязло в сила наказателно постановление.

(3) Проверката и контролът на всички обстоятелства и условия по ал. 1, т. 2 се осъществяват въз основа на заверени от одитор, регистриран по Закона за независимия финансов одит, годишни финансови отчети и доклади за дейността на предприятието, справки от Националната агенция за приходите, общините, както и други относими документи, представени от лицето по ал. 1 или събрани служебно.“

3. В чл. 22, ал. 1:

а) в т. 2 накрая се добавя „и/или“;

б) създава се т. 3:

„3. не е поддържало инвестициите, станали основание за придобиване на българско гражданство, за поне двегодишен период, считано от датата на натурализацията - в случаите по чл. 14а, ал. 1.“

4. В чл. 35:

а) в ал. 1:

aa) създава се нова т. 5:

„5. шест месеца - по молбите за придобиване на българско гражданство по натурализация по чл. 12а и 14а;”

bb) досегашната т. 5 става т. 6;

б) в ал. 3:

aa) създава се нова т. 4:

„4. по ал. 1, т. 5 - в срок не по-късно от 4 месеца преди изтичането на срока - за Министерството на вътрешните работи, съответно два месеца преди изтичането на срока - за Държавна агенция „Национална сигурност”;”

Преходни и заключителни разпоредби към ЗАКОН за изменение и допълнение на Закона за устройство на територията

(ДВ, бр. 66 от 26.07.2013 г., в сила от 26.07.2013 г.)

§ 95. В Закона за българското гражданство (обн., ДВ, бр. 136 от 1998 г.; изм., бр. 41 от 2001 г., бр. 54 от 2002 г., бр. 52 и 109 от 2007 г., бр. 74 и 82 от 2009 г., бр. 33 от 2010 г., бр. 11 и 21 от 2012 г., бр. 16 от 2013 г.) навсякъде думите „Министерството на регионалното развитие и благоустройството” се заменят с „Министерството на регионалното развитие”.

Заключителни разпоредби към ЗАКОН за изменение на Закона за младежта

(ДВ, бр. 68 от 02.08.2013 г., в сила от 02.08.2013 г.)

§ 15. В Закона за българското гражданство (обн., ДВ, бр. 136 от 1998 г.; изм., бр. 41 от 2001 г., бр. 54 от 2002 г., бр. 52 и 109 от 2007 г., бр. 74 и 82 от 2009 г., бр. 33 от 2010 г., бр. 11 и 21 от 2012 г. и бр. 16 от 2013 г.) в чл. 12, т. 5 думите „министъра на образованието, младежта и науката” се заменят с „министъра на образованието и науката”.

Преходни и заключителни разпоредби към ЗАКОН за изменение и допълнение на Закона за чужденците в Република България

(ДВ, бр. 108 от 17.12.2013 г.)

§ 3. В Закона за българското гражданство (обн., ДВ, бр. 136 от 1998 г.; изм., бр. 41 от 2001 г., бр. 54 от 2002 г., бр. 52 и 109 от 2007 г., бр. 74 и 82 от 2009 г., бр. 33 от 2010 г., бр. 11 и 21 от 2012 г., бр. 16, 66 и 68 от 2013 г.) се правят следните изменения и допълнения:

1. В чл. 12:

a) досегашният текст става ал. 1;

б) създава се ал. 2:

„(2) Не се изисква освобождаване от досегашното им гражданство за:

1. лица - съпрузи на български граждани;

2. граждани на държава - членка на Европейския съюз, на държава - страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство, или на Конфедерация Швейцария;

3. граждани на държави, с които Република България има сключени договори, с които се установява взаимност.”

2. Член 12а се изменя така:

„Чл. 12а. Лице, което е получило разрешение за постоянно пребиваване на основание чл. 25, ал. 1, т. 6, 7 или 8 или като член на семейството на такова лице, или чл. 25, ал. 1, т. 13 - във връзка с чл. 25в, ал. 2, т. 2 или 3, или чл. 25, ал. 1, т. 16 от

Закона за чужденците в Република България, може да придобие българско гражданство, ако отговаря на условията по чл. 12, ал. 1, т. 1, 2, 3 и 4."

3. В чл. 13 в текста преди т. 1 думите „чл. 12, т. 1, 3, 4, 5 и 6" се заменят с „чл. 12, ал. 1, т. 1, 3, 4, 5 и 6".

4. В чл. 13а, ал. 1 и 2 думите „чл. 12, т. 1, 3, 4 и 5" се заменят с „чл. 12, ал. 1, т. 1, 3, 4 и 5".

5. В чл. 14 думите „чл. 12, т. 1, 3, 4 и 5" се заменят с „чл. 12, ал. 1, т. 1, 3, 4 и 5".

6. В чл. 14а, ал. 1:

а) в текста преди т. 1 думите „чл. 12, т. 1 и 3" се заменят с „чл. 12, ал. 1, т. 1 и 3";

б) точка 1 се изменя така:

„1. преди не по-малко от една година е получило разрешение за постоянно пребиваване в Република България на основание чл. 25, ал. 1, т. 6 или 7 от Закона за чужденците в Република България и е увеличило инвестицията си при същите условия на закона до стойност от най-малко 2 млн. лева, или е вложило не по-малко от 1 млн. лева в капитала на българско търговско дружество, което изпълнява приоритетен инвестиционен проект, сертифициран по реда на Закона за насърчаване на инвестициите;"

7. В чл. 15, ал. 1 в текста преди т. 1 думите „чл. 12, т. 2, 4, 5 и 6" се заменят с „чл. 12, ал. 1, т. 2, 4, 5 и 6".

§ 4. Този закон се прилага и за молбите за придобиване на българско гражданство по натурализация, подадени до влизането му в сила.

Преходни и заключителни разпоредби към ЗАКОН за изменение и допълнение на Закона за устройство на територията

(ДВ, бр. 98 от 28.11.2014 г., в сила от 28.11.2014 г.)

§ 94. В Закона за българското гражданство (обн., ДВ, бр. 136 от 1998 г.; изм., бр. 41 от 2001 г., бр. 54 от 2002 г., бр. 52 и 109 от 2007 г., бр. 74 и 82 от 2009 г., бр. 33 от 2010 г., бр. 11 и 21 от 2012 г., бр. 16, 66, 68 и 108 от 2013 г.) навсякъде думите „Министерството на регионалното развитие" се заменят с „Министерството на регионалното развитие и благоустройството".

Преходни и заключителни разпоредби към ЗАКОН за изменение на Закона за забрана на химическото оръжие и за контрол на токсичните химически вещества и техните прекурсори

(ДВ, бр. 14 от 20.02.2015 г.)

§ 28. В Закона за българското гражданство (обн., ДВ, бр. 136 от 1998 г.; изм., бр. 41 от 2001 г., бр. 54 от 2002 г., бр. 52 и 109 от 2007 г., бр. 74 и 82 от 2009 г., бр. 33 от 2010 г., бр. 11 и 21 от 2012 г., бр. 16, 66, 68 и 108 от 2013 г. и бр. 98 от 2014 г.) в чл. 14а, ал. 1, т. 2 думите „Министерството на икономиката, енергетиката и туризма" се заменят с „Министерството на икономиката".

Заключителни разпоредби към ЗАКОН за изменение и допълнение на Закона за търговския регистър

(ДВ, бр. 22 от 24.03.2015 г., в сила от 24.03.2015 г.)

§ 14. В Закона за българското гражданство (обн., ДВ, бр. 136 от 1998 г.; изм., бр. 41 от 2001 г., бр. 54 от 2002 г., бр. 52 и 109 от 2007 г., бр. 74 и 82 от 2009 г., бр. 33 от 2010 г., бр. 11 и 21 от 2012 г., бр. 16, 66, 68 и 108 от 2013 г., бр. 98 от 2014 г. и бр. 14 от 2015 г.) в чл. 14а, ал. 1 т. 1 се изменя така:

„1. преди не по-малко от една година е получило разрешение за постоянно пребиваване в Република България на основание чл. 25, ал. 1, т. 6 или 7 от Закона за чужденците в Република България и:

а) е увеличило инвестицията си при същите условия на закона до стойност най-малко 2 млн. лв., или

б) е вложило в капитала на българско търговско дружество не по-малко от 1 млн. лв. за осъществен от дружеството приоритетен инвестиционен проект, сертифициран по реда на Закона за насърчаване на инвестициите;"

Преходни и заключителни разпоредби към ЗАКОН за противодействие на тероризма (ДВ, бр. 103 от 27.12.2016 г.)

§ 3. В Закона за българското гражданство (обн., ДВ, бр. 136 от 1998 г.; изм., бр. 41 от 2001 г., бр. 54 от 2002 г., бр. 52 и 109 от 2007 г., бр. 74 и 82 от 2009 г., бр. 33 от 2010 г., бр. 11 и 21 от 2012 г., бр. 16, 66, 68 и 108 от 2013 г., бр. 98 от 2014 г. и бр. 14 и 22 от 2015 г.) се правят следните изменения и допълнения:

1. В чл. 22 ал. 2 се изменя така:

„(2) Отмяната на натурализацията е допустима само до изтичане на 10 години от придобиване на българското гражданство освен в случаите, когато данните и фактите по ал. 1, т. 1 и 2 се отнасят до участие на лицето в тероризъм, и при условие че лицето не остава без гражданство."

2. В чл. 35:

а) в ал. 1 се създава т. 7:

„7. един месец - по предложенията за отмяна на натурализацията или за лишаване от българско гражданство, когато данните и фактите по чл. 22, ал. 1, т. 1 и 2 се отнасят до участие на лицето в тероризъм или влязлата в сила присъда е за престъпления по чл. 108а, ал. 1 - 4, ал. 6 и 7, чл. 109, ал. 3, чл. 110, ал. 1, предложение шесто и по чл. 110, ал. 2 от Наказателния кодекс";

б) в ал. 3 се създава т. 6:

„6. по ал. 1, т. 7 - не по-късно от 20 дни преди изтичането на срока - за Министерството на вътрешните работи, съответно 10 дни преди изтичането на срока - за Държавна агенция „Национална сигурност"."

Преходни и заключителни разпоредби към ЗАКОН за изменение и допълнение на Административнопроцесуалния кодекс

(ДВ, бр. 77 от 18.09.2018 г., в сила от 01.01.2019 г.)

§ 82. В Закона за българското гражданство (обн., ДВ, бр. 136 от 1998 г.; изм., бр. 41 от 2001 г., бр. 54 от 2002 г., бр. 52 и 109 от 2007 г., бр. 74 и 82 от 2009 г., бр. 33 от 2010 г., бр. 11 и 21 от 2012 г., бр. 16, 66, 68 и 108 от 2013 г., бр. 98 от 2014 г., бр. 14 и 22 от 2015 г. и бр. 103 от 2016 г.) в чл. 35 се създава ал. 4:

„(4) Непроизнасянето на министъра на правосъдието в сроковете по ал. 1 и прекратяването на производството пред него подлежи на обжалване пред Административния съд - София област по реда на Административнопроцесуалния кодекс. Съдът проверява само движението на производството и се произнася с определение, което е окончателно."

Преходни и заключителни разпоредби към ЗАКОН за изменение и допълнение на Закона за българското гражданство

(ДВ, бр. 21 от 12.03.2021 г.)

§ 13. Молбите, подадени до влизането в сила на този закон, се разглеждат и решават при досегашните условия и ред, с изключение на изискванията на чл. 22, чл. 32а и чл. 35, ал. 4, които се прилагат и по отношение на заварените производства във връзка с българското гражданство.

§ 14. (1) Лице, което до влизането в сила на този закон е получило разрешение за постоянно пребиваване в Република България на основание чл. 25, ал. 1, т. 6 и 7 от Закона за чужденците в Република България в съответствие с действащите към момента на вложението разпоредби на закона, има право да подаде молба за придобиване на българско гражданство, ако отговаря на условията по чл. 12, ал. 1, т. 1, 2, 3 и 4 и при условие, че направеното от него вложение е било поддържано за период, не по-малък от 5 години.

(2) Членовете на семейството на лице по ал. 1 имат право да подават молби за придобиване на българско гражданство, ако отговарят на условията по чл. 12, ал. 1, т. 2, 3 и 4 и лицето по ал. 1 е придобило българско гражданство.

§ 15. В тримесечен срок от влизането в сила на този закон се създава електронният регистър по чл. 38а.

§ 16. В 6-месечен срок от създаването на електронния регистър по чл. 38а се въвеждат всички данни на заявителите, постъпили в Държавната агенция за българите в чужбина в периода от 1 януари 2011 г. до 31 декември 2020 г.

§ 17. В 6-месечен срок от влизането в сила на този закон:

1. Министерският съвет:

а) приема правилника по чл. 29, ал. 7 и наредбата по чл. 38а;

б) привежда приетите от него устройствени правилници в съответствие с този закон;

2. министрите и председателите на държавните агенции привеждат в съответствие с него актовете, свързани с прилагането му, както и създадените от тях съвети, които не отговарят на изискванията на този закон;

3. министърът на икономиката издава наредбата по чл. 14а, ал. 4.

Заключителни разпоредби към ЗАКОН за изменение и допълнение на Закона за насърчаване на инвестициите (ДВ, бр. 22 от 18.03.2022 г., в сила от 18.03.2022 г.)

§ 6. В Закона за българското гражданство (обн., ДВ, бр. 136 от 1998 г.; изм., бр. 41 от 2001 г., бр. 54 от 2002 г., бр. 52 и 109 от 2007 г., бр. 74 и 82 от 2009 г., бр. 33 от 2010 г., бр. 11 и 21 от 2012 г., бр. 16, 66, 68 и 108 от 2013 г., бр. 98 от 2014 г., бр. 14 и 22 от 2015 г., бр. 103 от 2016 г., бр. 77 от 2018 г. и бр. 21 от 2021 г.) навсякъде думите „Министерството на икономиката“ и „министъра на икономиката“ се заменят съответно с „Министерството на иновациите и растежа“ и „министъра на иновациите и растежа“.

Преходни и заключителни разпоредби към ЗАКОН за изменение на Закона за българското гражданство (ДВ, бр. 26 от 01.04.2022 г.)

§ 7. Неприклучените до влизането в сила на този закон производства по отменените чл. 12а и 14а се прекратяват.

§ 8. (1) Когато българско гражданство е придобито по натурализация на основание отменения чл. 12а или отменения чл. 14а, лицето, което го е придобило, е длъжно в 14-дневен срок от настъпването на промяната във фактите и обстоятелствата, свързани с инвестициите, станали основание за натурализацията, да уведоми компетентния орган, удостоверил инвестициите, и да представи документите, доказващи промяната.

(2) Натурализацията на основание отменения чл. 12а или отменения чл. 14а може да бъде отменена при условията на глава трета, раздел II, както и когато лицето, което е придобило българско гражданство, не е уведомило за настъпила промяна по

ал. 1 или не е поддържало инвестициите, станали основание за придобиване на българско гражданство, за поне двегодишен период, считано от датата на натурализацията - в случаите по отменения чл. 14а, ал. 1, или за поне едногодишен период - в случаите по отменения чл. 12а, ал. 1, а по отменения чл. 14а, ал. 1, т. 3 - и създадените работни места.

(3) Министерството на правосъдието изпраща на компетентния орган по ал. 1 информация относно лицата, които са придобили българско гражданство на основание отменените чл. 12а и 14а. Компетентният орган по ал. 1 уведомява министъра на правосъдието за всяка установена промяна в инвестициите, водеща до неизпълнение на задължението за поддържането им.

(4) За поддържане на инвестициите по ал. 2 компетентният орган по ал. 1 осъществява контрол след края на периода по ал. 2 и уведомява за резултата министъра на правосъдието, който може да изисква информация от Държавна агенция „Национална сигурност“.

§ 9. (1) В 6-месечен срок от влизането в сила на този закон Държавна агенция „Национална сигурност“ извършва проверка за наличие на основания за отмяна на натурализацията по всички преписки по придобито българско гражданство по реда на отменения чл. 14а.

(2) В случаите, когато срокът по отменения чл. 22, ал. 1, т. 4 не е изтекъл, проверката по ал. 1 се извършва до 6 месеца след изтичането му.

(3) Министерството на правосъдието предоставя на Държавна агенция „Национална сигурност“ информация за изтичането на сроковете по отменения чл. 22, ал. 1, т. 4 за всеки отделен случай на придобито по отменения чл. 14а българско гражданство.

(4) Информацията за резултатите от проверката по ал. 1 и 2 се предоставя на министъра на правосъдието с оглед преценка за прилагане на правомощията му по чл. 31, ал. 2.